

Streszczenie pracy doktorskiej

Rozprawa doktorska bada postać animalizacji w dyskursie filmu animowanego. Część główną pracy stanowi 10-minutowy film animowany zatytułowany *Safari Club*.

Punktem wyjścia rozprawy jest zadanie pytania, czy animalizacja w filmie animowanym wychodzi poza ramy własnej językowej definicji i służy czemuś więcej w kontekście portretowanych jednostek, grup, zachowań czy zjawisk.

Posługując się wybraną filmografią oraz literaturą przedmiotu, poddaję analizie materiał filmowy – pod względem praktycznym przyglądam się fabule, określam zagadnienia których dotyczy animalizacja, za pomocą jakich metod oraz środków została wprowadzona, a także jaki jest jej wydźwięk. Pod względem formalnym, określam środki plastyczne i techniczne, analizuję jak animalizacja przejawia się w wizualnym i stylistycznym ukazaniu postaci – oraz czy występują inne formalne środki jej służące. Uogólnionym kryterium doboru filmografii do analizy był warunek zaistnienia postaci niebędącej zwierzęciem, wobec której stosuje się zwierzęce porównanie lub też zachodzi zwierzęca metamorfoza.

Podsumowując i poddając syntezie materiał filmowy dowodzę, iż animalizacja będąca narzędziem filmu animowanego przekracza określony językiem zakres, pozwala na krytyczne, a także świeże spojrzenie na ludzką kondycję, a także jest w stanie przysporzyć refleksji nad zwierzęcym dobrostanem oraz statusem, który przypisywany jest zwierzętom – czego dowodzą przywołane produkcje innych twórców oraz mój własny film. Wykazuję wielość metod wdrażania animalizacji oraz zróżnicowanie aspektów technicznych, plastycznych i stylistycznych. Na podstawie całości materiału badawczego, wyciągam również wnioski o zmiennym zastosowaniu tego środka w kontekście przemian kulturowo-cywilizacyjnych, ujętych w przywołanych produkcjach.

W części głównej pracy prezentuję 10-minutowy film animowany *Safari Club*, wykonany w rysowanej technice animacji poklatkowej 2d, w którym zabieg animalizacji był nadrzędnym założeniem – zarówno w warstwie treściowej, jak i formalnej. W filmie poprzez zwierzęce porównania komentuję ludzkie zachowania i relacje płci osadzone we współczesności, bazując fabułę na osobistych obserwacjach i odniesieniach. Osadzając akcję wokół nocnej imprezy w klubie, posługuję się zróżnicowanymi formalnie metamorfozami, tworząc cały wachlarz odniesień do rozmaitych zwierząt ze spektrum sawanny. Główną osią filmu jest motyw polowania, które jest konwencją o odmiennym znaczeniu w zależności od umiejscowienia. Płynność konwencji wraz z zastosowaniem animalizacji umożliwiło ukazanie fluktuacji ról, w które wcielają się bohaterowie filmu, zarówno ludzcy jak i zwierzęcy. Część pisemna zawiera dokumentację dotyczącą *Safari Club*: genezę pomysłu, streszczenie, eksplikację reżyserską, opis zabiegów formalnych, plastyki, procesu, jak również podsumowanie – stanowiące moją ocenę w jaki sposób film plasuje się pośród omówionego animowanego dyskursu dotyczącego animalizacji. Podsumowując swoją produkcję pod względem omówionej wcześniej filmografii, zwracam uwagę na indywidualność wypowiedzi, kontekst tematyczny oraz szczególnie dobór środków formalnych i stylistycznych.